

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 31. oktober 2014
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Adam Abdel Khalik
Sagsnr.: 2014-0032-1522
Dok.: 1328106

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 873 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 26. september 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Mette Frederiksen

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 873 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Vil ministeren redegøre for begrundelsen for, at langt størstedelen af syriske asylansøgere fik konventionsstatus og ikke beskyttelsesstatus i 2013, når Flygtningenævnets det i notat af 20. november 2013 om beskyttelsen af asylansøgere i henhold til FN’s Flygtningekonvention og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention fremhæves, at det som udgangspunkt er en betingelse for anerkendelse af flygtningestatus i henhold til Flygtningekonventionens artikel 1 A, at man er individuelt og konkret berørt af den forfølgelse, der angiveligt finder sted i hjemlandet, og at en person fra en stat som udgangspunkt ikke vil opfylde betingelserne for flygtningestatus, hvis alle personer i den pågældende stat lider den samme risiko for overgreb?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Udlændingestyrelsen, der har oplyst følgende:

”En konventionsflygtning er ifølge FN’s Flygtningekonvention en person, der som følge af velbegrundet frygt for forfølgelse på grund af sin race, religion, sit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller sine politiske anskuelser befinder sig uden for sit hjemland, og som ikke er i stand til – eller på grund af en sådan frygt ikke ønsker – at søge dette lands beskyttelse.

Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet meddeler efter gældende praksis konventionsstatus i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1, til syriske mænd i alderen 18-42 år, der som asylmotiv gør gældende, at de frygter indkaldelse eller genindkaldelse til det syriske militær.

Der henvises i den forbindelse til Udlændingestyrelsens bidrag til besvarelse af spørgsmål nr. 817 (Alm. del) fra Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik, hvoraf det fremgår, at udlændingemyndighederne ved vurderingen af statusvalg i disse sager lægger afgørende vægt på de foreliggende baggrundsoplysninger om forholdene i Syrien, herunder Udenrigsministeriets høringsvar af 3. april 2013 om forholdene for aftjening af værnepligt. Flygtningenævnets praksis i forhold til personer fra Syrien er endvidere beskrevet i Flygtningenævnets formandskabs 22. beretning, 2013, s. 420 ff.

Af UNHCR’s retningslinjer for meddelelse af konventionsstatus i sager vedrørende aftjening af værnepligt af 3. december 2013 (Guidelines on International Protection No. 10) fremgår

bl.a., at forfølgelse i flygtningekonventionens forstand må antages at foreligge i situationer, hvor det sandsynliggøres, at en persons liv eller frihed vil være truet eller i situationer, hvor det sandsynliggøres, at personen vil være i risiko for at blive udsat for andre alvorlige menneskerettighedskrænkelser eller overgreb.

Udlændingemyndighederne meddeler på baggrund af de foreliggende oplysninger om forholdene for aftjening af værnepligt i Syrien således konventionsstatus til syriske mænd i alderen 18-42 år, når det sandsynliggøres, at en asylansøger måtte blive pålagt at aftjene værnepligt, og at den pågældende som følge heraf vil være i risiko for at skulle begå eller overvære overgreb mod civilbefolkningen. I vurderingen indgår tillige en vurdering af, om den straf, som den pågældende risikerer ved at nægte at udføre værnepligt, må sidestilles med asylbegrundende forfølgelse. Det forhold, at flere asylansøgere er i den samme situation på grund af visse forhold i hjemlandet, her værnepligtsforholdene i Syrien, udelukker således ikke, at den enkelte asylansøger må anses for konkret og individuelt forfulgt.”